

חולין פרק ז גיד הנשה דף צד

ואין חשש שיהודי יקנה ממנו, מקרה ב שאין מוכרים נבילות לגוי מדובר במקום שמכריזים והיות ובאותו היום לא הכריזו חוששים שיהודי יחזור ויקנה מהגוי, מקרה ג' שחוששים שגוי יקנה מיהודי בשר נבילה מדובר במקום שלא מכריזים. רבא אמר שכל הברייתא במקום שמכריזים ומקרים א' וג' מדברים במקרה שבאותו היום הכריזו שמוכרים נבילות וטריפות ולכן מותר למכור לגוי ואסור לשלוח גוי לקנות. ר' אשי אמר שכל הברייתא במקום שאין מכריזים ובמקרה ב' חוששים שמא ימכור בפני ישראל ולא ישמע שמכר לגוי טריפה ויקנה ממנו בחזרה.

צורת ההכרזה היא 'נפל בידינו בשר לעכו"ם' ואין זה נחשב להטעיה משום שאינם שואלים מהו בשר עכו"ם והטעו את עצמם, דוגמא לדבר שמר זוטרא הלך מסיכרא לבי מחוזא ופגש את רבא ור' ספרא שהלכו לכיוון ההפוך ושאלם למה טרחו כל כך לכבודו, אמר לו ר' ספרא שלא ידעו שהוא מגיע, אמר לו רבא שלא היה צריך להודיעו משום שהטעה את עצמו.

שמואל אמר לשמשו לתת שכר לבעל מעבורת שהעביר אותם את הנהר, ושילם המשמש והקפיד עליו שמואל, אביי אמר שנתן תרנגולת טרפה בחזקת שהיא שחוטה, ורבא אמר שנתן יין מזוג במים בחזקת שהוא יין חי, ומכך שהקפיד עליו שמואל משמע שאסור לגנוב דעת גוי. ר' מאיר אמר שאדם שיודע שחברו לא נוהג להתארח לא ישכנע אותו לאכול אצלו משום שגונב את דעתו שדואג לכבודו, וכן לא יציע מתנות לאדם שלא מקבל, וכן לא יפתח חבית יין לכבוד אדם שנראה כמפסיד את כל שאר החבית אם יש לו הסכם עם

עיירה שכל הטבחים הם יהודים אין חשש הבשר שנמצא בידי גוי הוא טרף משום שהרוב כשר אבל תיקנו חכמים שלא לקנות בשר מהגוי, ישנם מקומות שנהגו בהם להכריז שמתה בהמה או שנטרפה ומוכרים לעכו"ם ובאותו היום לא קונים בשר מעכו"ם, במקומות שלא מכריזים אם נפלה טרפה לא קונים בשר אף פעם מעכו"ם ולכן אפשר למכור להם טריפות תמיד.

במשנה כתוב שאדם יכול לשלוח ירך שלמה לעובד כוכבים למרות שגיד הנשה בתוכה מפני שניכר שלא הוציאו אבל אסור לשלוח לגוי חתיכות של ירך שלא הוציא ממנו את גיד הנשה, ייתכן שמדובר במקום שמכריזים ומותר לשלוח ירך שלמה לגוי משום שאם ישראל יקנה ממנו את הבשר יראה שגוי חתך את הבשר היות וחותכים ירך בצורה שונה שלא חוששים להוציא את הגיד, וייתכן שמדובר במקום שלא מכריזים ואסור לשלוח ירך חתוכה שמא ישראל אחר ראה ששלח את הבשר לגוי ויקנה אותה ממנו או שאין לעשות זאת משום שגונב את דעתו של הגוי שחושב שמקבל ירך חתוכה וחשובה שהוציא ממנה את הגיד והיה כשר גם לנותן הישראל באכילה.

בברייתא כתוב א. השולח ירך לחבירו שלמה לא צריך ליטול את גיד הנשה חתוכה צריך ליטול, אבל אם שולח לעכו"ם לא צריך ליטול ב. אין מוכרים נבילות וטרפות לעכו"ם מפני שמתעהו ועוד שמא יחזור וימכור לישראל ג. ישראל לא ישלח עכו"ם לקנות לו בשר משום שגונב את הבשר ועוד שמא נותנים לו נבילות וטריפות. אביי הסביר שמקרה א' שמותר לשלוח לעכו"ם בשר חתוך ואין חשש שמא ימכור ליהודי מדובר במקום שאין מכריזים

חולין פרק ז גיד הנשה דף צד

חנווני שמכר לו את שאר החבית, וכן לא יציע לו לסוך בשמן אם יודע שאינו סך. בברייתא ראב"י אמר שאדם לא ילך לבית אבלים עם קנקן יין חסר מפני שנראה כמלא, וכן לא ימכור סנדל מעור בהמה שמתה משום שנראה מעור בהמה שחוטה שטוב יותר, ולא ישלח לחברו חבית יין שיש על גביה שמן שלא יחשוב שהכל שמן, ואין לאורחים לתת ממה שמוצע לפניהם לילדים של בעל הבית שמא אין לו יותר אוכל ויתבייש.